

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 7 marca 2019 r. w sprawie T-837/16, Królestwo Szwecji/Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 maja 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, G. Tolstoy)

Druga strona postępowania: Królestwo Szwecji,

Królestwo Danii,

Republika Finlandii,

Parlament Europejski oraz

Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 7 marca 2019 r. w sprawie T-837/16 Królestwo Szwecji/Komisja Europejska, oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji i obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania lub, pomocniczo,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania i nakazanie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie oraz
- stwierdzenie, że skutki zaskarżonej decyzji pozostają w mocy.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 7 marca 2019 r. wydanego w sprawie T-837/16. W wyroku tym Sąd stwierdził nieważność decyzji wykonawczej Komisji C(2016) 5644 wersja ostateczna z dnia 7 września 2016 r. zatwierdzającej niektóre zastosowania żółtego sulfochromianu ołowiu i czerwonego chromianu, molibdenianu i siarczanu ołowiu oraz oddalił żądanie Komisji, aby utrzymać skutki tej decyzji do czasu, gdy Komisja będzie mogła ponownie rozpatrzyć wniosek o udzielenie zezwolenia.

Komisja przedstawiła cztery zarzuty na poparcie swojego odwołania.

Pierwszy zarzut odwołania: w tych fragmentach wyroku dotyczących kryterium dowodu, które należy zastosować przy analizie rozwiązań alternatywnych, a w szczególności w pkt 79, 81, 85, 86, 90 i 101, Sąd w oczywisty sposób błędnie zastosował prawo w odniesieniu do kryterium dowodu, które ma zastosowanie na podstawie art. 60 ust. 4.

Zarzut drugi odwołania: w uzasadnieniu, a w szczególności w pkt 86, 90 i 96, Sąd w oczywisty sposób błędnie zastosował prawo, ponieważ całkowicie pominął przysługujące Komisji uprawnienia dyskrecyjne w zakresie ustalania wartości progowej dla rentowności technicznej i ekonomicznej przy analizie rozwiązań alternatywnych na podstawie art. 60 ust. 4 i w ten sposób zastosował nieprawidłowe kryterium kontroli sądowej oraz ingerował w dokonaną przez Komisję ocenę względów społecznych, gospodarczych i technicznych.

Trzeci zarzut odwołania: w pkt 86, 97 i 98 Sąd w oczywisty sposób błędnie zastosował prawo w odniesieniu do zaskarżonej decyzji, po pierwsze, nie uwzględniając okoliczności, że nie udzielono zezwolenia na zastosowania, w których właściwości pigmentu ołowiu w zakresie właściwości technicznych nie są konieczne, a po drugie, opisując przesłanki zawarte w zaskarżonej decyzji w taki sposób, że wykazały one, że przesłanki dotyczące analizy rozwiązań alternatywnych zawarte w art. 60 ust. 4 nie zostały spełnione.

Czwarty zarzut odwołania: punkt drugi sentencji, w którym Sąd orzekł, że skutki zaskarżonej decyzji nie powinny być utrzymane w mocy, opiera się na oczywiście błędnym zastosowaniu prawa w pkt 112 wyroku.